

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 16 lipca 2024 r.

NR.8361.73.2024
ZPO

WOOLWORTH POLSKA sp. z o.o.
ul. 11 LISTOPADA NR 11
40-387 KATOWICE

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 91 pkt 26 lit. d w zw. z art. 92 pkt 5 oraz w zw. z art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. *o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 573), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy WOOLWORTH POLSKA sp. z o.o., ul. 11 Listopada nr 11, 40-387 Katowice, NIP 9542843716, karę pieniężną w wysokości 6.000,00 zł (słownie: sześć tysięcy złotych 00/100), za niewykonanie obowiązku określonego w art. 39 pkt 3 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000,

w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej stała się ostateczna.

UZASADNIENIE

W dniach od 18 do 30 kwietnia 2024 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu przeprowadzili kontrolę w sklepie Woolworth, ul. Aleje Solidarności nr 47, 61-696 Poznań, prowadzoną przez WOOLWORTH POLSKA spp. z o.o., ul. 11 Listopada nr 11, 40-387 Katowice, NIP: 9542843716. Podczas kontroli sprawdzono przestrzeganie przez dystrybutora przepisów art. 37 i art. 39 ustawy.

W zakresie objętym kontrolą stwierdzono, że wbrew przepisowi art. 39 pkt 3 ustawy, kontrolowany przedsiębiorca udostępniał na rynku sprzęt bez dołączonych do niego informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, w odniesieniu do 5 partii sprzętu, oferowanego w sklepie Woolworth, ul. Aleje Solidarności nr 47, 61- 696 Poznań:

- Słuchawki Woolworth,
- Czujnik ruchu z 30 diodami LED o ciepło – białej barwie Woolworth,

- Klawiatura i myszka Woolworth,
- Latarka Woolworth
- Grzejnik wentylatorowy Woolworth,

Art. 39 pkt 3 ustawy stanowi: „Dystrybutor jest obowiązany do udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.”

Natomiast przepisy art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy stanowią: „Wprowadzający sprzęt jest obowiązany dołączyć do sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych informację o:

1) zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1;

2) potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych substancji, mieszanin oraz części składowych”.

Jak wynika z art. 91 pkt 26 lit. d ustawy, „Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto wbrew przepisom art. 39 udostępnia na rynku sprzęt dla gospodarstw domowych bez dołączonych do niego informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1 ustawy”.

Zgodnie z treścią art. 92 pkt 5 ustawy, „Administracyjne kary pieniężne wynoszą w przypadku, o którym mowa w art. 91 pkt 26 - od 5000 zł do 500 000 zł”.

Mając na uwadze ustalenia kontroli, organ pismem z dnia 17 czerwca 2024 r., znak NR.8361.73.2024 zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 26 lit. d ustawy. Stronę pouczono, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa. Strona nie skorzystała ze swojego uprawnienia.

Organ w toku postępowania ustalił, że w sprawie nie wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 93 ust. 4 ustawy. Strona nie przedstawiła organowi dowodów i okoliczności wskazujących, że dochowała należytej staranności i uczyniła wszystko, czego można było od niej rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których strona nie mogła przewidzieć.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że nie zachodzą w sprawie przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Podstawą do ewentualnego odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że „organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:

1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub

2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałaby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

Organ ustalił, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Waga naruszenia prawa w przedmiotowej sprawie z pewnością nie jest znikoma, gdyż kontrolowany nie dopełnił nałożonego na niego obowiązku określonego w art. 39 pkt 3 ustawy. Przedsiębiorca uchybił zatem realizacji celów ustawy w zakresie ochrony środowiska naturalnego, a w konsekwencji również zdrowia ludzi. Strona prowadząc profesjonalną, specjalistyczną działalność nie dochowała należytej, wymaganej przepisami staranności i dopuściła się naruszenia prawa o istotnej wadze. Zgodnie ze wskazanym przepisem, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zgodnie z jego brzmieniem, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie. Jednocześnie, fakt zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych, nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzone w chwili kontroli. Zatem zaprzestanie naruszania przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych w przedmiotowej sprawie, nie może być uznane jako zwolnienie strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 91 pkt 26 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei, zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy

interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono, że wbrew przepisowi art. 39 pkt 3 ustawy, kontrolowany przedsiębiorca udostępniał na rynku sprzęt bez dołączonych do niego informacji, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy. Strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji, zgodnie z regulacją art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy np. tym konsumentem, którzy nabyli i następnie używali produkty objęte kontrolą, przed datą dokonania przez stronę działań naprawczych. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Zgodnie z treścią art. 93 ust. 3 ustawy, „przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu”.

Dokonując zatem oceny stopnia szkodliwości, należy stwierdzić, że naruszenie to ma istotny charakter. Nałożone przepisami ustawy wymogi informacyjne ukierunkowane są, jak wynika z sejmowego uzasadnienia projektu ustawy („ustawa o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym określa środki służące ochronie środowiska i zdrowia ludzi przez zapobieganie lub ograniczanie niekorzystnych skutków wytwarzania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego i gospodarowania tymi odpadami oraz przez ograniczanie ogólnych skutków wykorzystania zasobów i poprawę efektywności takiego wykorzystania, a w konsekwencji zapobiec porzucaniu niebezpiecznych odpadów w miejscach do tego nieprzystosowanych i zminimalizowaniu nielegalnego demontażu zużytego sprzętu powodowanego chęcią uzyskania zysku ze sprzedaży odpadów do tzw. „punktów skupienia złomu”), na ochronę szeroko pojętego środowiska naturalnego, a w konsekwencji również zdrowia ludzi. Niezrealizowanie ustawowego obowiązku wpływa niekorzystnie na zachowania konsumentów, w szczególności, z uwagi na brak dołączonej informacji o zakazie umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ustawy oraz o potencjalnych skutkach dla środowiska i zdrowia ludzi, wynikających z obecności w sprzęcie niebezpiecznych: substancji, mieszanin oraz części składowych.

W przypadku zakresu i rodzaju naruszenia należy stwierdzić, że strona nie dopełniła obowiązku określonego w art. 39 pkt 3 ustawy w przypadku 5 towarów z oferty handlowej przedsiębiorcy, a zatem zakres naruszeń ocenić należy jako szeroki, a ich charakter jako rodzajowo istotny.

Odnosząc się do okresu trwania naruszenia stwierdzić należy, że ustawa, a co za tym idzie obowiązki informacyjne dystrybutora, obowiązują od 1 stycznia 2016 r.,

a zatem strona miała dostateczny czas na zapoznanie się i zastosowanie obowiązujących przepisów ustawy.

Oceniając dotychczasową działalność przedsiębiorcy, organ wziął pod uwagę, że strona nie była wcześniej karana za naruszenie przepisów ustawy. Organ uwzględnił również fakt podjęcia przez przedsiębiorcę działań, mających na celu usunięcie stwierdzonej nieprawidłowości w przedmiotowej sprawie.

Obowiązkiem przedsiębiorcy – dystrybutora udostępniającego na rynku sprzęt elektryczny i elektroniczny, jako profesjonalnego uczestnika obrotu, jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności, jak również ich respektowanie. Przepisy te stwierdzają jednoznacznie, że to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za niezrealizowanie obowiązków, jakie nakłada na niego ustawa.

Realizując zasadę prawa administracyjnego, uregulowaną w art. 11 Kpa, organ wyjaśnia, że przepis art. 92 pkt 5 ustawy przewiduje nałożenie administracyjnej kary pieniężnej, wyrażonej kwotowo w wysokości od 5000 zł do 500 000 zł. Po analizie zebranych materiałów, organ w zakresie uznania administracyjnego zdecydował o wymierzeniu kary w dolnej granicy ustawowego zakresu kary.

Mając zatem na uwadze powyższe, w tym przypadku należało wymierzyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 6.000,00 zł.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.). Wyżej wskazaną karę pieniężną na podstawie art. 93 ust. 6 ustawy, przedsiębiorca zobowiązany jest wpłacić na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podane w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej stanie się ostateczna. Zgodnie z treścią art. 93 ust. 7 ustawy, należność z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowi dochód budżetu państwa.

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, str. pocz. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy Ordynacja podatkowa. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2385 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

- 1) Strona,
- 2) BA,
- 3) a.o.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wiśniewska-Kędzi

